

rede i den omtalte Vejledning er Spekulationshandel og lignende Salg undtaget fra den almindelige Regel om, at Formue dele kan ved Salg betragtes som Formueomlægning. Altsaa, hvor Skovning foretages i Spekulationsøjemed — der har maaske ogsaa fundet Handel med Skove Sted —, kan denne Skovning ikke komme ind under den almindelige Regel, men maa betragtes som skattepligtigt Salg og Handel. Der er derfor ikke Anledning til yderligere Indprentning af dette. Det maa være Lignings- og Skattemyndighederne bekendt, og det er dem, der langt bedre end Finansministeriet i hvert enkelt Tilfælde kan afgøre, hvorledes den Hugst, der har fundet Sted, skal opfattes, om den skal opfattes som normal Hugst eller som en overordentlig Hugst, fremkaldt ved Myndighedernes Paabud, eller endelig som en Hugst i rent Spekulationsøjemed. Der er neppe noget videre at foretage for Finansministeriet i denne Sag, og jeg haaber, det ærede Medlem maa være tilfreds med disse Udtalelser. Det ærede Medlem mente, at Skovejerne befandt sig vel ved den Hugst, der nu finder Sted. Men paa den anden Side maa jeg minde om, at Befolkningen maa kunne være vel tilfreds med denne Hugst, der har skaffet den det fornødne Brændsel, og det er dog Begyndelsen til det hele. Jeg synes ikke, det ærede Medlem kan, saaledes som han gjorde, se bort fra, at man her har paabudt en Skovning og Hugning, der ellers ikke vilde have fundet Sted, og som finder Sted af rent samfundsmæssige Hensyn. Der er altsaa ikke, som det ærede Medlem mente, en Brist paa Klarhed i dette Forhold; der trænges, saa vidt jeg kan se, ikke til yderligere Opmærksomhed paa Sagen. Skulde den alligevel tiltrænges, kan der ikke være Tvivl om, at det ærede Medlems Udtalelser i Dag og mit Svar tilstrækkelig maa have oplyst om, hvorledes man har at forholde sig overfor det rejste Spørgsmaal.

Jeg ønsker, inden dette Lovforslag forlader det høje Folketing, at give nogle Oplysninger om, hvorledes den i Øjeblikket gældende Merindkomstskattelov har virket, med andre Ord meddele, hvad der kan ventes at komme til Indtægt for Statskassen ved den Merindkomstskat og Tillægsskat, der forfaldt for Personer den 1. Oktober 1917 og for Selskaber den 1. December 1917. De Beløb, jeg nævner som Beløb, der skulde komme ind, er ikke dem, der med Sikkerhed kan ventes at ville indkomme i indeværende Finansaar. Der vil

altid blive en Forskel derved, at der fremkommer Klager over forskellige Skatteansættelser og der under Behandlingen deraf gives Henstand med Indbetalingen, ligesom der finder Eftergivelse og Lempelser Sted. Af dette kan de Beløb, jeg her nævner, blive noget paavirket — hvor meget, skal jeg straks komme til. Jeg har ønsket at nævne Beløbene for at give det høje Folketing Underretning om den meget betydelige Indtægt, som Staten faar ved Hjælp af disse Skatter.

Tillægsskatten, der vedtoges ved samme Lov som Merindtægtsskatten af 14. Maj 1917, har for Personers Vedkommende i København givet 1,600,000 Kr., i det øvrige Land 1,400,000 Kr., tilsammen 3 Mill. Kr. For Selskabers Vedkommende har denne Skat næsten intet givet, nemlig kun 22,000 Kr. — jeg nævner naturligvis runde Tal. Men saa kommer jeg til de meget betydelige Beløb, som den egentlige Merindkomstskat har givet. Den har for Personers Vedkommende givet i København 56,9 Mill. Kr., i det øvrige Land 24,6 Mill. Kr., tilsammen 81,5 Millioner, for Selskabers Vedkommende i København 65,2 Mill. Kr., i det øvrige Land 11,9 Mill. Kr., tilsammen 77,1 Mill. Kr. De to Beløb udgør tilsammen 158,6 Mill. Kr., og lægges dertil de 3 Mill. Kr. for Tillægsskattens Vedkommende, kommer vi til et Beløb af 161,6 Mill. Kr. Jeg tilføjer straks, hvad jeg allerede har sagt, at Beløbene ikke kan ventes at indgaa helt i indeværende Finansaar. Jeg vil anslaa, at det Beløb, der indkommer, vil være 150—155 Mill. Kr. Dette er jo meget glædeligt. Hvorledes Forholdet nu vil virke paa Statens Balance, vil jeg forbeholde mig at udtale mig om ved tredie Behandling af Finansloven, naar jeg har bedre Oplysninger om, hvorledes det forholder sig med Udgifterne i indeværende Aar, end jeg har i dette Øjeblik. Men at disse Skatter har en overordentlig stor Betydning i Henseende til, at de enorme Udgifter, der i Øjeblikket paahviler Staten, kan bæres af denne, kan ingen tvivle om, og dette vil maaske give det høje Folketing endnu mere Lyst, end det alt har, til at vedtage det Lovforslag, som nu foreligger for det. Det kan nemlig ikke være Tvivl underkastet, at Staten trænger til saa mange Penge, som det er muligt at udbringe. Og det viser sig altsaa, at et saa betydeligt Beløb som det nævnte kan indgaa i Statskassen, uden at der er lagt større Byrder paa Befolkningen, end den har kunnet bære.